

N:o 22.

Af herrar **O. Anderson** i Hasselbol och **A. H. Göthberg**,
angående upphörande af hvitbetssockertillverkningsafgiften
m. m.

På senare tiden har man vid åsättande af tullar eller skatter haft till syftemål att antingen bereda statsverket inkomster eller skydda någon viss näring, som utan sådant skydd ej kunnat existera. Deremot har man ej velat beskatta produktionen af en vara, som visat sig nyttig och nödig för den stora allmänheten.

Ett undantag härifrån utgör dock sockerfabrikationen i vårt land, på hvilken man lagt en ganska dryg tillverkningskatt, som gör, att den tillverkade varan hålles i ett mycket högt pris.

Så länge statsverket var i behof af ökade inkomster, som nödvändigt måste tagas genom högre beskattning, kunde skatten på hvitbetssockertillverkningen försvaras, men såsom nu är förhållandet, att stora öfverskott hvarje år visa sig i statskassan, är det på tiden, att dylika föråldrade bestämmelser upphävas, ty det kan hvarken vara rätt eller klokt att beskatta befolkningen så, att statskassan skall flöda öfver, så mycket mindre, som beskattningen trycker tungt på de mindre bemedlade, som hafva liten eller ingen bärkraft.

Den högt aktade, numera affidne president C. F. Wærn, dåvarande ledamot af Riksdagens Första Kammare, framhöll, i motioner vid 1898 och 1899 årens riksdagar n:o 35 och n:o 29, till hvilka motioner vi taga oss friheten hänvisa, nödvändigheten af att tillverkningskatten å socker afskaffades och i sammanhang dermed nedsättning af tullen å detsamma. Dervid betonades betydelsen af en sådan åtgärd för fabrikation af lifsförnödenheter, deri socker ingår såsom en hufvudbeståndsdel.

Undertecknade, som äfven vid 1898 års riksdag motionerade om nedsättning af tullen och accisen å socker, bedja att få hänvisa till motiveringen för densamma äfvensom till den debatt, som då fördes i Andra Kammaren.

Vidare taga vi oss friheten hänvisa till den af herr Fredholm vid förra årets riksdag till bevillningsutskottets betänkande n:o 15 bifogade reservation, hvori hemställes om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning angående afskaffande af sockeraccisen.

Såsom ytterligare skäl för denna vår framställning vilja vi framhålla den stegring i priset på lifsförnödenheter, som på senare tiden gjort sig känbar och som enligt vår mening svårast drabbar den fattigare delen af befolkningen.

Utan att ingå i några närmare detaljer rörande denna sak vilja vi endast påpeka, att enligt vår åsigt detta är ett sätt att i någon mån lätta bördan för den mindre bemedlade; ty att sockret numera blifvit en nödvändighetsvara, torde väl ej någon på allvar kunna bestrida.

Då denna fråga är af så stor betydelse ej endast för staten och den stora allmänheten, utan äfven för sockerindustrien, tilltro vi oss ej kunna föreskrifva bästa sättet för dess slutliga lösning, utan anse, att den bör ställas under regeringens ompröfning för att sedan inkomma till Riksdagen, och få undertecknade därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda, huruvida hvitbetssockertillverkningsafgiften skulle kunna afskaffas och sockertullarne i samband dermed sänkas till sådant belopp, att de bereda sockerindustrien ett tillräckligt och väl afpassadt tullskydd, samt till Riksdagen göra den framställning, hvartill en sådan utredning kan gifva anledning.

Om remiss till bevillningsutskottet erhålles.

Stockholm den 22 januari 1900.

O. Anderson.

A. H. Göthberg.

I motionen instämma:

Karl Hultkrantz. Carl Jansson.